21/11/2019

Епископ Иринеј на прослави јубилеја патријарха Кирила

У Храму Христа Спаситеља у Москви служена је света архијерејска Литургија, 20. новембра 2019. године, на дан рођења Његове Светости Патријарха московског и све Русије г. Кирила, а поводом педестогодишњице његовог монашког пострига и рукоположења у чин јерођакона и јеромонаха.

Служило је више десетина архијереја Руске Православне Цркве и других помесних Православних Цркава, а како је известио сарадник Радија Слово љубве Николај Сапсај, на светој Литургији је саслуживао и Преосвећени Епископ бачки др Иринеј, којем је Његова Светост Патријарх Кирил, током свете Литургије, на Малом входу, доделио докторски напрсни крст.

Подсећамо: владици Иринеју, професору Православног богословског факултета Универзитета у Београду у пензији овог септембра уручен је почасни докторат богословља Санкт-Петербуршке духовне академије.

У савременој руској црквеној традицији, нови доктори богословских наука добијају почасни крст назван докторским.

Патријарх Кирил (на крштењу Владимир Михаилович Гундјајев) рођен је 20. новембра 1946. године у Лењинграду (раније Петроград, данас Санкт Петербург).

Његов отац, свештеник Михаил Гундјајев, упокојио се 1974. године. Патријархова мајка, Раиса Владимировна, професор немачког језика, упокојила се 1984. године. Старији брат патријарха Кирила је протојерej Николај Гундјајев, професор Петроградске духовне академије и старешина Саборног храма Преображења Господњег у Санкт Петербургу. Патријархов деда, свештеник Василије Степанович Гундјајев, политички сужањ у логору на Соловјецким острвима, због црквеног рада и борбе против расколничког обновитељства био је прогањан и затваран током друге, треће и четврте деценије двадесетог века.

По завршетку осмог разреда средње школе Владимир Гундјајев се запослио у Лењинградској геолошкој управи, на месту техничара картографа. После завршетка средње школе 1965. године уписује Лењинградску духовну семинарију, а затим и Лењинградску духовну академију, где је дипломирао са похвалама 1970. године.

Руком Митрополита љењинградског и новгородског Никодима 3. априла 1969. године пострижен је у монашки чин добивши име Кирил. У чин јерођакона рукоположен је 7. априла, а у чин јеромонаха 1. јуна исте године.

Од 1970. до 1971. године ради као наставник догматског богословља и помоћник главног инспектора лењинградских духовних школа. Истовремено је и лични секретар митрополита Никодима. У чин архимандрита рукопроизведен је 12. септембра 1971. године.

Од 1971. до 1974. године представник је Московске Патријаршије при Светском Савету Цркава у Женеви.

Наредних десет година (од 26. децембра 1974. до 26. децембра 1984. године) ректор је Лењинградске духовне академије и семинарије. Од 1974. до 1984.

године доцент је на катедри патрологије овог чувеног богословског училишта.

Дана 14. марта 1976. године, хиротонисан је у чин Епископа виборгског, а наредне 1977. године, 2. септембра, произведен је у звање архиепископа.

Архиепископ смоленски и вјазамски постаје 26. децембра 1984. године. Од 1986. године управља парохијама у Калињинградској области, да би 1988. године добио звање архиепископа смоленског и калињинградског.

Од 13. новембра 1989. до 2009. године обавља високу дужност председника Одељења за спољне црквене односе (од августа 2000. Одељење за спољне црквене везе) и постаје стални члан Светог Синода. У чин митрополита уздигнут је 25. фебруара 1991. године.

Сабор Руске Православне Цркве изабрао га је 27. јануара 2009. године за [illegible] године у [illegible]лавара и

spc.rs